

Lovforslag nr. L 41. Fremsat den 22. oktober 2003 af integrationsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven

(Reintegrationsbistand, hjælp til etablering, sygeforsikring, transport af erhvervsudstyr m.v.)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 18. september 2002, som ændret ved § 3 i lov nr. 1043 af 17. december 2002 og § 3 i lov nr. 425 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Er en udlændings opholdstilladelse nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, anses den pågældende for at være omfattet af loven, indtil udløbet af den udrejsefrist, der er fastsat i forbindelse med afgørelsen om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelsen.«

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 6-7.

2. I § 7, stk. 1, ændres »6« til: »7«.

3. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hjælp til repatriering omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 8.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at frem-

me udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr,

- 6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring,
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, og
- 8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark.«

4. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevendten udbetales indtil 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 4. I stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år, jf. stk. 2, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen, når sygeforsikringen ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, beslutte at udbetale højst 5.000 kr. med henblik på, at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter

til behandling. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales det i 1. pkt. nævnte beløb først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales dette beløb 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 5-6.

5. I § 10, stk. 1, ændres »6« til: »7«.

6. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter stk. 1, kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen er uigenkaldelig.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

7. I § 10 indsættes efter stk. 2, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Den Sociale Sikringsstyrelse forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand i henhold til

nærmere regler herom fastsat af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. stk. 5, 3. pkt.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

8. I § 11, stk. 1, ændres »6« til: »7«.

9. I § 12 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Den Sociale Sikringsstyrelses afgørelser efter denne lov kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.«

10. § 14 affattes således:

»§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3-5, og § 7, stk. 3 og 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Repatrieringslovens § 7, stk. 2-4, og § 10, stk. 2, som affattet eller indsat ved denne lovs § 1, nr. 3, 4 og 6, har virkning for udlændinge, der indgiver ansøgning om hjælp efter loven efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Siden repatrieringsloven trådte i kraft den 1. januar 2000 har 630 personer repatrieret (236 personer i 2000, 224 personer i 2001 og 170 personer i 2002).

Mange forhold har betydning for, om en udlænding beslutter sig for at vende tilbage til sit hjemland, og antallet af personer, der benytter sig af repatrieringsloven, kan derfor ikke tages som udtryk for, i hvilket omfang repatrieringsloven virker efter hensigten.

Der er imidlertid siden lovens ikrafttræden kun foretaget enkelte ændringer af loven af teknisk karakter. Der er derfor anledning til på baggrund af de erfaringer, der er indhøstet med loven, at vurdere, om og hvordan loven kan forbedres.

Hertil kommer, at en række forhold kan ventes at medføre, at det vil være relevant for flere personer end hidtil at overveje at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdssted.

Ændringerne af udlændingeloven, der trådte i kraft den 1. juli 2002, kan således ventes at få betydning, idet en udlænding nu skal have opholdt sig syv år i Danmark for at få tidsubegrænset opholdstilladelse mod tidligere tre år. Udlændingemyndighederne kan ligeledes i større omfang end tidligere forventes at nægte at forlænge eller inddrage flygtninges opholdstilladelser på grund af ændrede forhold i hjemlandet. Dette betyder, at det er en mulighed for mange anerkendte flygtninge, at de ikke får forlænget deres opholdstilladelse, og det vil derfor være naturligt, at repatriering overvejes.

Endelig er der en voksende gruppe af ældre indvandrere, som har opholdt sig i Danmark i mange år. De er ofte dårligt integreret i det danske samfund, hvilket fører til isolation og ensomhed i alderdommen, især når ægtefællen dør. Der kan i forhold til denne gruppe blive en stigende interesse for at repatriere og slutte sig til familien i hjemlandet.

2. Lovforslagets indhold

Følgende hovedelementer indgår i forslaget:

1. Forlængelse af perioden, hvori man kan få hjælp efter repatrieringsloven
2. Ændring af reglerne om hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele
3. Ændring af reglerne om hjælp til etablering
4. Ændring af reglerne om hjælp til transport af erhvervsudstyr
5. Hjælp til nødvendige hjælpemidler og vaccination
6. Ændring af reglerne om hjælp til udgifter til sygeforsikring
7. Ændring af repatrieringslovens regler om reintegrationsbistand
8. Udbetaling af reintegrationsbistand

2.1. Forlængelse af perioden, hvori man kan få hjælp

Repatrieringsloven omfatter udenlandske statsborgere, der har opholdstilladelse her i landet. Hvis en udlænding får inddraget eller nægtet forlængelse af sin opholdstilladelse, har den pågældende ikke længere opholdstilladelse her i landet.

En udlænding, der af Udlændingestyrelsen får inddraget eller nægtet forlængelse af sin opholdstilladelse, og som påklager styrelsens afgørelse til Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet indenfor den i udlændingelovens § 33, stk. 3, fastsatte frist, forbliver omfattet af repatrieringsloven, indtil ministeriet eller Flygtningenævnet eventuelt stadfæster styrelsens afgørelse. Når der er truffet endelig afgørelse vedrørende inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen, kan udlændingen ikke få repatrieringshjælp, idet den pågældende ikke længere har opholdstilladelse her i landet.

En udvidelse af perioden, i hvilken udlændingen kan søge repatrieringsstøtte, vil øge incitamentet til at rejse frivilligt tilbage til hjemlandet, hvorved en række udsendelsesproblemer og medfølgende omkostninger for det danske samfund undgås. Mange udlændinge overvejer således ikke repatriering, før de har opbrugt alle muligheder for at bevare deres opholdstilladelse. Det undgås ligeledes, at udlændinge, som øn-

sker at repatriere, påklager alene for fortsat at kunne modtage repatrieringsstøtte.

Det foreslås derfor, at repatrieringsloven ændres, således at udlændinge, som har haft opholdstilladelse, forbliver omfattet af repatrieringsloven, indtil udløbet af udrejsefristen.

2.2. Ændring af reglerne om hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele

Der kan efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 2, ydes hjælp til udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Transporten til bestemmelsesstedet kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v. Idet det efter Dansk Flygtningehjælps erfaring i mange situationer vil være billigere at transportere personlige ejendele med luftfragt, foreslås det at ophæve den i bestemmelsen anførte begrænsning om, at der skal være tale om overfladetransport.

2.3. Ændring af reglerne om hjælp til etablering

I dag udbetales hjælp til etablering med indtil 20.318 kr. pr. person (2003-niveau), der er fyldt 18 år, og med indtil 6.773 kr. (2003-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år, ved udrejsen af Danmark.

Det foreslås at ændre denne fremgangsmåde, således at der ved tilbagevenden skal udbetales et beløb, mens den resterende del af hjælp til etablering skal udbetales efter fortrydelsesfristens udløb (for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2) eller 12 måneder efter udrejsen fra Danmark (for andre udlændinge). Det foreslås samtidig, at den samlede støtte til etableringshjælp skal forhøjes til i alt 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 8.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år.

For udlændinge, som har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales således ved tilbagevenden kun 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, mens 10.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 3.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, udbetales efter fortrydelsesfristens udløb.

For andre udlændinge udbetales ved tilbagevenden 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, mens 10.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 3.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Der er bl.a. tale om udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a,

stk. 4, samt familiesammenførte til andre end flygtninge m.v.

Formålet med den foreslåede fremgangsmåde er at forhindre misbrug af ordningen. Opdelingen af støtten vil samtidigt øge motivationen til at blive i hjemlandet.

Den foreslåede fremgangsmåde giver samtidig besparelse i de tilfælde, hvor en udlænding vælger at udnytte sin fortrydelsesret, idet den udbetalte første del af hjælp til etablering er mindre end det beløb, som udbetales i dag.

2.4. Ændring af reglerne om hjælp til transport af erhvervsudstyr

Efter den nuværende ordning kan en udlænding få støtte til indkøb af erhvervsudstyr for 11.288 kr. (2003-niveau) og transport af dette. Der er ikke et maksimumsbeløb for, hvad transporten må koste. Det er en betingelse, at erhvervsudstyret er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet. Kommunalbestyrelsen kan enten selv indkøbe det pågældende udstyr eller betinge støtten af, at der forelægges fornøden dokumentation for indkøbet. Udstyret kan købes i Danmark eller et andet sted, herunder i hjemlandet. Der er ikke mulighed for at udbetale støtten forskudsvist.

Endvidere kan udlændingen få hjælp til udgifter på højst 11.288 kr. (2003-niveau) til transport af erhvervsudstyr, som er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet. Det drejer sig om erhvervsudstyr, som udlændingen selv har erhvervet sig her i landet. Støtten er begrundet i, at en udlænding med selvstændigt erhverv i Danmark skal have mulighed for at medtage sit erhvervsudstyr til hjemlandet.

Udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, er i dag ikke begrænset til et bestemt beløb. Derfor kan der i praksis forekomme situationer, hvor transportudgifterne langt overstiger værdien af det indkøbte udstyr, dvs. 11.288 kr. (2003-niveau).

På den baggrund foreslås det, at ordningen om indkøb af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, bevares, således at der ligesom i dag ydes hjælp til udgifter til køb af erhvervsudstyr på højst 11.615 kr. (2004-niveau), men at udgifter til transport af dette erhvervsudstyr skal begrænses til 15.000 kr. (2004-niveau).

2.5. Hjælp til medbragte nødvendige hjælpemidler og nødvendig vaccination

Efter de gældende regler ydes der hjælp til udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug. Derimod kan der ikke ydes hjælp til hjælpemidler som eksempelvis rollator, stomiposer m.m. Da sådanne hjælpemidler kan være nødvendige for at kunne klare sig i hjemlandet, foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til udgifter til nødvendige hjælpemidler.

Endvidere kan det være relevant at tilbyde hjælp til vaccination, især i forhold til børn, idet der i en række af de lande, herboende udlændinge kommer fra, findes adskillige alvorlige sygdomme, som kan påvirke den enkelte udlændings overvejelser om repatriering negativt.

Derfor foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til udgifter til nødvendig vaccination i Danmark.

2.6. Ændring af reglerne om hjælp til udgifter til sygeforsikring

Det er i dag muligt at få hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, samt hjælp til udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst et års forbrug. Ordningen omfatter alle, men er særlig vigtig for de ældre, som typisk har høje udgifter til medicin og lægebehandling. Ordningen administreres af kommunerne. I en række lande er det imidlertid ikke muligt at tegne en sygeforsikring, og det er således ikke muligt for alle udlændinge at benytte ordningen.

Da muligheden for at modtage hjælp til behandling kan være væsentlig for især mange ældres beslutning om at vende tilbage, foreslås det, at der indføres en ordning, hvorefter kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år kan beslutte at udbetale et beløb på 5.000 kr. (2004-niveau), så udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller – i de lande hvor sygeforsikring ikke kan tegnes – anvende beløbet til at dække udgifter til behandling.

Det foreslås, at beløbet for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, først skal udbetales efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge foreslås det, at de 5.000 kr. skal udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Der er bl.a. tale om udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 4, samt familiesammenførte til andre end flygtninge m.v.

2.7. Ændring af repatrieringslovens regler om reintegrationsbistand

Der var i Danmark pr. 1. januar 2003 10.248 udlændinge fra tredjelande i alderen 65-74-år. Ifølge en prognose vil antallet af udlændinge i denne gruppe i 2021 stige til 25.966 personer.

For så vidt angår personer, som er over 75 år, var der pr. 1. januar 2003 1.748 udlændinge fra tredjelande. Ifølge en prognose vil antallet af udlændinge i denne gruppe i 2021 stige til 4.284 personer.

Nedenstående tabel viser antallet af udlændinge fra udvalgte tredjelande opdelt på aldersgrupperne henholdsvis 65-69-årige og 70 år og derover.

Antallet af indvandrere fra udvalgte tredjelande opdelt på alder pr. 1. januar 2003						
	Tyrkiet	Bosnien-Hercegovina	Irak	Iran	Pakistan	I alt
65-69-årige	578	607	178	206	238	1.807
70 år og derover	596	666	218	353	164	1.997

Repatrieringslovens kapitel 4 indeholder regler om særlig hjælp til ældre og uarbejdsdygtige udlændinge. Hjælpen udbetales i form af reintegrationsbistand.

Kommunalbestyrelsen kan således efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand til en udlænding, hvis udlændingen

- 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand,
- 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl,

- 3) har tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark,
- 4) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og
- 5) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 65 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 55 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Reintegrationsbistand ydes i 5 år. Det er integrationsministeren, der fastsætter størrelsen af reintegrationsbistanden. Bistanden fastsættes i forhold til leve-

omkostningerne i de enkelte lande, således at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levedod, der nogenlunde svarer til den levedod, der opnås ved modtagelse af folkepensionen og førtidspensionens grundbeløb her i landet.

Reintegrationsbistanden udgør i dag mellem 700 og 2700 kr. afhængig af, hvilket land den pågældende udlænding kommer fra. Landene er inddelt i 5 grupper, og ydelsen er på henholdsvis 700 kr., 1.000 kr., 1.400 kr., 1.500 kr. og 2.700 kr.

Ældre udlændinge, der modtager social pension, har mulighed for i et vist omfang at modtage deres pension under nærmere angivne betingelser. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden.

Idet der er tale om ældre og uarbejdsdygtige udlændinge, er det for denne gruppe af afgørende betydning, at de kan skabe sig en varig mulighed for forsørgelse i hjemlandet.

Kommunerne har efterlyst en forlængelse af perioden for reintegrationsbistand, idet det både rent menneskeligt og økonomisk er en fordel, at de – ofte dårligt integrerede – ældre har mulighed for at vende hjem.

I en evaluering fra marts 2003 foretaget af Dansk Flygtningehjælp, efter en busrejse for ældre til Bosnien-Hercegovina, gav 82 ældre (ud af 99 deltagere) udtryk for, at livslang reintegrationsbistand væsentlig ville forbedre deres muligheder for repatriering. Heraf gav en mindre del udtryk for, at bistanden eventuelt kunne nedsættes.

Det foreslås, at der i repatrieringsloven indføres en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som er nedsat i forhold til den eksisterende reintegrationsbistand, der ydes i 5 år. Der gives mulighed for at vælge mellem den nuværende ordning og en nedsat livslang reintegrationsbistand.

Det foreslås, at den nye livslange ydelse skal svare til 80 pct. af den gældende ydelse, der udbetales i 5 år.

Hermed skabes en reel valgmulighed for den enkelte udlænding til at vælge mellem den gældende ydelse i 5 år og den nye nedsatte livslange ydelse, og ordningen bliver mere fleksibel.

2.8. Udbetaling af reintegrationsbistand

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, 3. pkt., kan integrationsministeren fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand. Ved bekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2000 om betingelserne for og fremgangsmå-

den ved udbetaling af reintegrationsbistand er denne bemyndigelse udnyttet.

Efter vedtagelsen af repatrieringsloven indledte ministeriet et samarbejde med Den Sociale Sikringsstyrelse med henblik på, at styrelsen kunne varetage udbetalingen af reintegrationsbistand samt den løbende kontrol i forbindelse hermed. Baggrunden for samarbejdet er, at Sikringsstyrelsen har ekspertise og erfaring i forbindelse med udbetalingen af pension til danske borgere, der er bosat i udlandet. Det blev tillige skønnet, at administrationen af udbetalingen ville være en relativ arbejdskrævende opgave for de enkelte kommuner, der ikke har erfaring med sådanne udbetalinger.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, at reintegrationsbistand udbetales af kommunalbestyrelsen eller af Den Sociale Sikringsstyrelse efter ministeriets nærmere retningslinier. I praksis udbetales reintegrationsbistanden af Sikringsstyrelsen.

Efter det nuværende retsgrundlag har Den Sociale Sikringsstyrelse ikke hjemmel til at træffe afgørelser i forbindelse med administrationen af udbetalingen af reintegrationsbistand.

I forbindelse med administrationen af udbetalingen af reintegrationsbistand er det imidlertid nødvendigt at træffe visse afgørelser, så som krav om tilbagebetaling, ophør af udbetalingen m.v. Den gældende ordning indebærer derfor, at Den Sociale Sikringsstyrelse skal sende sagens akter til den pågældende kommunalbestyrelse, som skal træffe disse afgørelser og herefter sende akterne retur til Sikringsstyrelsen, som efterfølgende foretager det nødvendige.

Det skønnes mest hensigtsmæssigt, at udbetalingen af reintegrationsbistand samt den løbende administration og kontrol i forbindelse hermed varetages fra centralt hold. Den Sociale Sikringsstyrelse besidder den nødvendige ekspertise til at varetage denne opgave, og kommunerne undgår det administrative besvær hermed. Det er tillige hensigtsmæssigt at skabe den fornøden hjemmel for, at Den Sociale Sikringsstyrelse kan træffe de afgørelser, der er nødvendige for at administrere ordningen.

Det foreslås derfor, at repatrieringsloven ændres således, at Den Sociale Sikringsstyrelse skal forestå udbetalingen af reintegrationsbistand, og i forbindelse med den løbende administration og kontrol skal kunne træffe de nødvendige afgørelser om tilbagebetaling og ophør af bistanden. Sikringsstyrelsen skal desuden foretage den årlige kontrol af, at betingelserne for at yde bistanden fortsat er til stede. Det foreslås desuden, at Socialsikringsstyrelsens afgørelser i forbindelse med administrationen af udbetalingerne skal kunne

F. t. I. vedr. repatrieringsloven

påklages til Den Sociale Ankestyrelse i overensstemmelse med praksis der gælder på det sociale område.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

3.1 Økonomiske og administrative konsekvenser

3.1.1. Forlængelse af perioden, hvori man kan få hjælp efter repatrieringsloven

Lovforslaget indebærer som nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger, at perioden, hvori man kan få hjælp efter repatrieringsloven, forlænges, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Denne del af lovforslaget skønnes at være udgiftsneutralt.

3.1.2. Ændring af reglerne om hjælp til etablering

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 3, øges satserne for hjælp til etablering, jf. den foreslåede nye § 7, stk. 2, nr. 4. Desuden foreslås, at hjælpen fremover udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden til hjemlandet udbetales 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. Efter udløb af fortrydelsesfristen udbetales 10.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 3.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år.

Det antages, at der i næsten alle sager bevilliges fuld støtte på 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 8.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. Desuden antages antallet sager om udlændinge, der fortryder beslutningen om repatriering at blive reduceret. Dette skønnes isoleret set at medføre mindreudgifter på i alt 1,8 mio. kr. i 2004, og merudgifter på 0,5 mio. kr. i 2005-2010 (2004 priser). Mindreudgiften i 2004 skyldes, at den fulde etableringsydelse først kommer til udbetaling i 2005.

3.1.3. Ændring af reglerne om hjælp til transport af erhvervsudstyr

Reglerne vedrørende hjælp til transport af erhvervsudstyr ændres ligeledes, hvilket indebærer, at der etableres et loft på 15.000 kr. for hjælp til transport af erhvervsudstyr, jf. den foreslåede nye § 7, stk. 2, nr. 5. Dette skønnes isoleret set at medføre mindreudgifter på i alt 1,1 mio. kr. i 2004-2010 (2004 priser).

3.1.4. Hjælp til nødvendige hjælpemidler og vaccination

Lovforslagets § 1, nr. 3, indebærer, at der gives mulighed for at dække udgifter til hjælpemidler samt vaccinationer, jf. den foreslåede nye § 7, stk. 2, nr. 8. Dette skønnes isoleret set at medføre merudgifter på i alt 0,2 mio. kr. i 2004-2010 (2004 priser).

3.1.5. Ændring af reglerne om hjælp til udgifter til sygeforsikring

Lovforslagets § 1, nr. 4, indebærer, at kommunalbestyrelsen gives mulighed for at udbetale 5.000 kr. pr. udlænding, således at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til sygebehandling, jf. den foreslåede nye § 7, stk. 4. Dette skønnes isoleret set at medføre merudgifter på i alt 1,2 mio. kr. i 2004-2010 (2004 priser).

3.1.6. Ændring af repatrieringslovens regler om reintegrationsbistand

Lovforslagets § 1, nr. 6, giver udlændinge, der er berettiget til reintegrationsbistand, mulighed for at vælge at modtage en månedlig livslang reintegrationsbistand, der udgør 80 pct. af de gældende satser for reintegrationsbistand, i stedet for den hidtidige 5-årige reintegrationsbistand, jf. den foreslåede nye § 10, stk. 2.

Det antages, at middelevetiden på tværs af befolkningsgrupper efter repatriering udgør 6 år, at alle nye ansøgere om reintegrationsbistand vil vælge at modtage bistanden på livstid samt at den gennemsnitlige reintegrationsydelse udgør 15.360 kr. årligt. Dette skønnes isoleret set at medføre mindreudgifter på i alt 0,0 mio. kr. i 2004, 0,3 mio. kr. i 2005, 0,5 mio. kr. i 2006, 0,7 mio. kr. i 2007, 0,9 mio. kr. i 2008, 0,5 mio. kr. i 2009 og 0,2 mio. kr. i 2010 (2004 priser).

På baggrund af oplysninger fra Dansk Flygtningehjælp, som p.t. forestår information og vejledning af udlændinge, der ønsker at repatriere, vurderes, at lovforslaget kan medvirke til, at flere personer i fremtiden ønsker at repatriere. Dette vil isoleret set øge de statslige udgifter til reintegrationsbistand samt administration heraf. Omvendt vil der kunne indhentes indirekte besparelser på folkepension, førtidspension og ældreomsorg m.v. til denne gruppe udlændinge. Det vurderes på denne baggrund, at eventuelle statslige merudgifter til reintegrationsbistand som følge af at flere udlændinge repatrierer, vil blive mere end opvejet af indirekte besparelser på ydelser og ældreomsorg m.v.

3.2. Beregningsforudsætninger

Det er ved udgiftsberegningerne forudsat, at der gennemsnitligt om året vil repatriere 250 personer i 2004-2010.

Det er ved udgiftsberegningerne desuden forudsat, at 50 personer gennemsnitligt om året, i perioden 2004-2010, vil få bevilliget reintegrationsbistand.

Skønnet over, hvor mange personer der vil repatriere, er forbundet med en betydelig usikkerhed, da an-

tallet af udlændinge, der repatrierer, afhænger af en række eksterne forhold, herunder forholdene i hjemlandene. Beregningerne af eventuelle mer- og mindreudgifter er forbundet med tilsvarende usikkerhed.

3.3. Samlede økonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes samlet set at være udgiftsneutralt, hvad angår de offentlige budgetter. Lovforslaget skønnes for staten samlet set resultere i besparelser på i alt 1,2 mio. kr. i 2004, merudgift på 0,3 mio. kr. i 2005, 0,1 mio. kr. i 2006, besparelse på 0,1 mio. kr. i 2007, 0,3 mio. i kr. 2008, merudgift på 0,0 mio. kr. i 2009 og 0,4 mio. kr. i 2010 (2004 priser), hvilket samlet set medfører en statslig besparelse på 0,8 mio. kr. Endvidere skønnes lovforslaget at medføre besparelser for kommunerne på i alt 0,4 mio. kr. i 2004, og merudgifter for kommunerne på i alt 0,2 mio. kr. i 2005-2010 (2004 priser), hvilket samlet set medfører en kommunal merudgift på 0,8 mio. kr.

Såfremt antallet af personer, der ønsker at repatriere, og personer, der er berettiget til reintegrationsydelse, stiger som følge af lovforslaget, forventes det, at de direkte udgifter forbundet med at finansiere repatrierings- og reintegrationsinitiativerne vil stige. I tilfælde heraf forventes det dog ligeledes, at udgifter forbundet med at flere udlændinge ønsker at udnytte muligheden for at repatriere og modtage reintegrationsydelse, vil blive opvejet af indirekte besparelser forbundet med ældreomsorg, pensioner og øvrige ydelser til udlændinge m.v.

De forbedringer af ydelserne efter repatrieringsloven, som dette lovforslag medfører, er ikke forbundet med et egentligt provenutab på indkomstskatten, idet

ydelserne er udmålt under hensyntagen til, at de er skattefrie.

4. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske, miljømæssige og ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne samt forholdet til EU-retten

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsadministrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne.

Endvidere forventes lovforslaget ikke at medføre øgede administrative udgifter i kommunerne, da rådgivnings- og vejledningsopgaven i forhold til udlændinge i forvejen påhviler kommunerne.

Desuden forventes lovforslaget ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5. Hørte myndigheder

Lovforslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Amnesty International, Bornholms Regionskommune, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Institut for Menneskerettigheder, Flygtningenævnet, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempøkeligt Samvirke, POEM og Rådet for Etniske Minoriteter.

6. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser /Mindreudgifter	Negative konsekvenser /Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget skønnes at medføre en samlet besparelse for staten på i alt 1,2 mio. kr. i 2004, 0,1 mio. kr. i 2007 og 0,3 mio. kr. i 2008 (2004 priser). Lovforslaget skønnes at medføre en mindreudgift for kommunerne på 0,4 mio. kr. i 2004 (2004 priser). Lovforslaget skønnes samlet set, i perioden 2004-2010, at være udgiftsneutralt (2004 priser).	Lovforslaget skønnes at medføre en merudgift for staten på 0,3 mio. kr. i 2005, 0,1 mio. kr. i 2006, 0,0 mio. kr. i 2009 og 0,4 mio. kr. i 2010 (2004 priser). Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for kommunerne på i alt 0,1 mio. kr. i 2005-2010 (2004 priser).
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Lovforslaget vil være omfattet af lovovervågning. Dette indebærer, at ministeriet tre år efter lovforslagets ikrafttrædelse skal foretage en evaluering af lovforslaget. Evalueringen skal belyse, i hvilket omfang lovforslaget har styrket repatrieringsindsatsen.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter repatrieringslovens § 3, stk. 1, gælder loven for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge. En nærmere definition af personkredsen findes i lovens § 3, stk. 2-4.

Det foreslås, at repatrieringsloven ændres, således at de personer, som er omfattet af § 3, stk. 1, jf. stk. 2-3, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller er inddraget efter reglerne i udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, forbliver omfattet af repatrieringsloven, indtil udløbet af den ved afgørelsen fastsatte udrejsefrist.

Påklages Udlændingestyrelsens afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse eller inddragelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, til Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet indenfor den i udlændingelovens § 33, stk. 3, fastsatte frist på syv dage, har klagen opsættende virkning. Den pågældende person er således omfattet af repatrieringsloven, indtil Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet eventuelt stadfæster afgørelsen og indtil udløbet af en ny fastsat udrejsefrist. Det samme gør sig gældende, såfremt Integrationsministeriet eller Flygtningenævnet tillægger en klage opsættende virkning. Tilsvarende gør sig gældende for de typer af afgørelser, som kan indbringes for domstolene, jf. udlændingelovens § 52, stk. 1.

Såfremt der ikke klages over Udlændingestyrelsens afgørelse om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelse efter reglerne i udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, er det den af Udlændingestyrelsen fastsatte udrejsefrist, som er afgørende for, hvor længe den pågældende er berettiget til hjælp efter repatrieringsloven.

Personer, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller er inddraget på baggrund af bestemmelserne i udlændingelovens § 19, stk. 2-4, er ikke omfattet af den foreslåede udvidelse af repatrieringsloven. Dette skal ses i sammenhæng med, at der her er tale om f.eks. inddragelse af opholdstilladelse, som er opnået ved svig, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed m.v., at udlændingen uden for Danmark er dømt for forhold, der kunne medføre udvisning efter de danske regler, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller at den pågældende er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning.

Personer, hvis opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens §§ 17-18 a, er heller ikke omfattet af den foreslåede udvidelse af repatrieringsloven. Det samme gælder for personer, hvis opholdstilladelse er bortfaldet på grund af en dom, kendelse eller beslutning, hvorved de pågældende udvises, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, vedrørende forlængelse af perioden, hvori man kan få hjælp efter repatrieringsloven.

Til nr. 3

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 2, at hjælp til repatriering omfatter udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person. I dag kan der ydes hjælp til udgifter til overfladetransport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Udover med skib, tog, lastvogn m.v. kan transport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person fremover foregå med luftfragt. Det bemærkes i den forbindelse, at den billigste transportform skal vælges.

Den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 3, er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, vedrørende bl.a. satsregulering af beløbet, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3. Det oprindelige beløb på 10.000 kr., der er fastsat i 1999-niveau, vil efter en satsregulering den 1. januar 2004, jf. repatrieringslovens § 14, udgøre 11.615 kr.

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 4, at hjælp til etablering i hjemlandet – som i dag udgør 20.318 kr. (2003-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 6.773 kr. (2003-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år – forhøjes til 25.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er

fyldt 18 år, og 8.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år.

Der er alene tale om en ændring af etableringshjælpens størrelse, således at de hidtil gældende betingelser for udbetaling af hjælp til etablering forbliver gældende.

Udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, er i dag ikke begrænset til et bestemt beløb.

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 5, at hjælp til udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, begrænses til 15.000 kr. (2004-niveau).

Det foreslås endvidere i en ny § 7, stk. 2, nr. 8, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til indkøb af nødvendige hjælpemidler. Der er tale om situationer, hvor udlændingen under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende udlænding fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der er tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende udlænding bruger løbende, f.eks. urinposer, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, dvs. hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen, og derfor skal tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en røllator. For personlige hjælpemidler, som udlændingen bruger løbende, skal der ydes støtte til højst 1 års forbrug. Den samlede støtte til sådanne hjælpemidler og andre hjælpemidler kan højst udgøre 5.000 kr.

Det er en forudsætning for bevilling af hjælpen, at der er tale om nødvendige hjælpemidler. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte udlænding kan klare sig i hverdagen. Der kan som udgangspunkt kun ydes støtte til hjælpemidler, som udlændingen allerede har brugt her i landet.

Det er kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelsen om hjælp til udgifter til nødvendige hjælpemidler. I kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag kan indgå en erklæring fra en læge.

Kommunalbestyrelsen skal foretage en vurdering af, om udgifterne til hjælpemidler står i rimeligt forhold til udlændingens behov for disse midler.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til nødvendig forebyggende vaccination. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med oplysning af sagen anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde.

Til nr. 4

Det foreslås i en ny § 7, stk. 3, at hjælp til etablering i hjemlandet udbetales, således at der for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, ved tilbagevenden kun udbetales 15.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år, mens den resterende del af denne hjælp – 10.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 3.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år – udbetales efter fortrydelsesfristens udløb.

For andre udlændinge, dvs. udlændinge, der ikke har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales ved tilbagevenden 15.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år, mens den resterende del af hjælp til etablering i hjemlandet – 10.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 3.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år – udbetales 12 måneder efter udrejse. Der er bl.a. tale om udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 4, samt familiesammenførte til andre end flygtninge m.v.

Den enkelte udlænding skal selv rette henvendelse til de danske myndigheder med oplysninger om nuværende adresse og bankforbindelse for at få udbetalt den sidste del af hjælpen.

Det foreslås i en ny § 7, stk. 4, at kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år skal kunne beslutte at udbetale et beløb på 5.000 kr. (2004-niveau), så udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller – i de lande hvor sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes – anvende beløbet til at dække udgifter til behandling.

Der er tale om en mulighed for kommunalbestyrelsen og ikke en valgmulighed for den enkelte udlænding. Da beløbet er beregnet til dækning af fremtidige udgifter til behandling, er det uden betydning, om udlændingen på tidspunktet for repatrieringen har behandlingskrævende sygdomme.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 7, stk. 2, nr. 6, hvilket indebærer, at der gælder samme betingelser for udbetaling af støtte, herunder at der ikke på anden måde er etableret en sygeforsikring.

Bestemmelsen er tiltænkt et snævert anvendelsesområde, idet bestemmelsen er subsidiær i forhold til hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år efter lovens § 7, stk. 2, nr. 6. Der er således alene tale om tilfælde, hvor sygeforsikringen ikke kan tegnes i hjemlandet, eller hvor det er meget vanskeligt for kommunalbestyrelsen at gøre det i praksis, f.eks. hvor dette er forbun-

det med urimelig lang sagsbehandling eller uforholdsmæssige administrative omkostninger.

For udlændinge, som har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales de 5.000 kr. først efter fortrydelsesfristens udløb.

For andre udlændinge, dvs. udlændinge, der ikke har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales de 5.000 kr. 12 måneder efter udrejse af Danmark. Der er bl.a. tale om udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 4, samt familiesammenførte til andre end flygtninge m.v.

Den enkelte udlænding skal selv rette henvendelse til de danske myndigheder med oplysninger om nuværende adresse og bankforbindelse for at få beløbet.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 6

Det foreslås, at der i repatrieringsloven indføres en løbende, månedlig livslang ydelse, som er nedsat i forhold til den eksisterende ydelse, der ydes i 5 år. Der gives mulighed for, at der kan vælges mellem den nuværende ordning og en nedsat livslang ydelse.

Valget skal meddeles kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse i sagen. Når udlændingen har meddelt kommunalbestyrelsen, at det ønskes at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, kan anmodningen herom ikke tilbagekaldes, og kommunalbestyrelsen kan således ikke, efter der efter anmodning er truffet afgørelse om at yde en løbende, månedlig livslang ydelse, ændre afgørelsen til, at der skal ydes en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år. Kommunalbestyrelsen har pligt til at vejlede udlændingen om valgmuligheden samt om konsekvenserne af det foretagne valg.

Efter den gældende repatrieringslovs § 10, stk. 3, fastsætter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration størrelsen af reintegrationsbistanden. Bistanden fastsættes, således at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levefod, der svarer nogenlunde til den levefod, der opnås ved modtagelse af folkepensionens og førtidspensionens grundbeløb her i landet – for tiden 4.517 kr.

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration vil fortsat årligt fastsætte størrelsen af reintegrationsbistanden vedrørende de enkelte lande. Den foreslåede livslange reintegrationsbistand vil blive fastsat til 80 pct. af den reintegrationsbistand, som udbetales i 5 år.

Til nr. 7

Det foreslås, at udbetalingen af reintegrationsbistand samt den løbende administration i forbindelse hermed skal varetages af Den Sociale Sikringsstyrelse. Sikringsstyrelsen skal i forbindelse med den løbende administration kunne træffe de nødvendige afgørelser om ophør og tilbagebetaling af bistanden. Der er tale om afgørelser forbundet med administration af udbetalingen af reintegrationsbistanden. Nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2000, som ministeren har udstedt i henhold til bemyndigelse i repatrieringslovens § 10, stk. 3, 3. pkt.

Sikringsstyrelsen skal tillige foretage den årlige kontrol af, at betingelserne for at yde bistanden fortsat er til stede.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 9

Det foreslås, at Den Sociale Sikringsstyrelses afgørelser i forbindelse med administrationen af udbetalingen af reintegrationsbistand skal kunne påklages til Den Sociale Ankestyrelse.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Bestemmelsen angiver, at de beløb, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 3-5, og § 7, stk. 3 og 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres én gang årligt den 1. januar fra og med 2005 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt til den 1. januar 2004. Loven har virkning for udlændinge, der indgiver ansøgninger om hjælp efter lovens ikrafttræden.

For så vidt angår udlændinge, der har indgivet ansøgninger om hjælp inden den 1. januar 2004, er de omfattet af de hidtil gældende regler i repatrieringslovens § 7, stk. 2, om hjælp til repatriering, og § 10 om reintegrationsbistand. Udlændingen kan dog fratage sin ansøgning om hjælp efter de hidtidige regler og i stedet efter lovens ikrafttrædelse ansøge om hjælp efter de nye regler i repatrieringsloven, herunder efter de nye § 7, stk. 2-4, om hjælp til etablering, samt den nye § 10, stk. 2, om en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand. Kommunalbestyrelsen skal vejlede udlændingen om denne mulighed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 18. september 2002, som ændret ved § 3 i lov nr. 1043 af 17. december 2002 og § 3 i lov nr. 425 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

§ 3. Loven gælder for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller
- 5) udlændingelovens § 9 e.

Stk. 3. Ved familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af stk. 2.

Stk. 4. Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2.

Gældende formulering

Stk. 5. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, som er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 6. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter ansøgning beslutte, at en udlænding, der har opholdstilladelse på andet grundlag end nævnt i stk. 2-4, skal anses for omfattet af loven.

§ 7. Kommunalbestyrelsen yder efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis udlændingen ikke har midler hertil og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

Stk. 2. Hjælp til repatriering omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 10.000 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 18.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 6.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter til transport af sådant udstyr,

Lovforslaget

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
 »Stk. 5. Er en udlændings opholdstilladelse nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, anses den pågældende for at være omfattet af loven, indtil udløbet af den udrejsefrist, der er fastsat i forbindelse med afgørelsen om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelsen.«

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 6-7.

2. I § 7, *stk. 1*, ændres »6« til: »7«.

3. § 7, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Hjælp til repatriering omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 8.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr,

Gældende formulering

- 6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug.

Stk. 3. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Stk. 4. Til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen, hvis referencen er død, eller hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere.

Lovforslaget

- 6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring,
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, og
- 8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark.«

4. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 4. I stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år, jf. stk. 2, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen, når sygeforsikringen ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, beslutte at udbetale højst 5.000 kr. med henblik på, at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales det i 1. pkt. nævnte beløb først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales dette beløb 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 5-6.

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, hvis udlændingen

- 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand,
- 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl,

5. I § 10, stk. 1, ændres »6« til: »7«.

Gældende formulering

- 3) har tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark,
- 4) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og
- 5) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 65 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 55 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 2. Pension, der medtages ved repatriering og medfør af lov om social pension eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden.

Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

§ 11. En udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, kan tilbydes arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der er mulighed herfor.

§ 12. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lovforslaget

6. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
 »Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter stk. 1, kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen er uigenkaldelig.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

7. I § 10 indsættes efter stk. 2, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Den Sociale Sikringsstyrelse forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. stk. 5, 3. pkt.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

8. I § 11, stk. 1, ændres »6« til: »7«.

Gældende formulering

Stk. 2. Det sociale nævns afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3-5, er fastsat i 1999-niveau og reguleres fra og med 2000 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Lovforslaget

9. I § 12 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Den Sociale Sikringsstyrelses afgørelser efter denne lov kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.«

10. § 14 affattes således:

»**§ 14.** De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3-5, og § 7, stk. 3 og 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Repatrieringslovens § 7, stk. 2-4, og § 10, stk. 2, som affattet eller indsat ved denne lovs § 1, nr. 3, 4 og 6, har virkning for udlændinge, der indgiver ansøgning om hjælp efter loven efter lovens ikrafttræden.

Sidehenvisninger til Folketingstidende vedrørende behandlingen i Folketinget af den oprindelige lov og senere ændringslove.

Repatrieringsloven

Oprindelig lov

Lov nr. 353 af 2. juni 1999 (Lovforslag nr. 190)

Skriftlig fremsættelse den 25. februar 1999:	Folketingstidende 1998/1999, Tillæg A, s. 4511
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 1998/1999, Tillæg A, s. 4491
1. behandling den 19. marts 1999:	Folketingstidende 1998/1999, FF, s. 4704
Betænkning afgivet den 11. maj 1999:	Folketingstidende 1998/1999, Tillæg B, s. 968
2. behandling den 20. maj 1999:	Folketingstidende 1998/1999, FF, s. 6827
3. behandling den 25. maj 1999:	Folketingstidende 1998/1999, FF, s. 7028
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 1998/1999, Tillæg C, s. 642

Ændringslov

Lov nr. 424 af 31. maj 2000 (Lovforslag nr. L 208)

Skriftlig fremsættelse den 29. februar 2000:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, s. 5831
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, s. 5808
1. behandling den 16. marts 2000:	Folketingstidende 1999/2000, FF, s. 5162
Betænkning afgivet den 9. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg B, s. 754
2. behandling den 16. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000, FF, s. 8003
3. behandling den 18. maj 2000:	Folketingstidende 1999/2000, FF, s. 8201
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg C, s. 334

Ændringslov

Lov nr. 365 af 6. juni 2002 (Lovforslag nr. L 152)

Skriftlig fremsættelse den 28. februar 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 4091
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 3952
1. behandling den 21. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, FF, s. 3885
Betænkning afgivet den 17. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1389
2. behandling den 23. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, FF, s. 7049
Tillægsbetænkning afgivet den 28. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1616
1. del af 3. behandling den 30. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, FF, s. 7575
2. del af 3. behandling den 31. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, FF, s. 7774
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 678

Ændringslov**Lov nr. 1043 af 17. december 2002 (Lovforslag nr. L 21)**

Skriftlig fremsættelse den 12. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 368
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 314
1. behandling den 10. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. 315
Betænkning afgivet den 26. november 2002:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg B, s. 155
2. behandling den 3. december 2002:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. 2268
3. behandling den 11. december 2002:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. 2904
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 146

Ændringslov**Lov nr. 425 af 10. juni 2003 (Lovforslag nr. L 174)**

Skriftlig fremsættelse den 12. marts 2003:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 4586
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 4509
1. behandling den 19. marts 2003:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. 6329
Betænkning afgivet den 20. maj 2003:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg B, (ej optrykt)
2. behandling den 27. maj 2003:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. 10113
Tillægsbetænkning afgivet den 27. maj 2003:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg B, (ej optrykt)
3. behandling den 4. juni 2003:	Folketingstidende 2002/2003, FF, s. (ej optrykt)
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 628

Til lovforslag nr. L 41, Skriftlig fremsættelse (22. oktober 2003)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af repatrieringsloven. (Reintegrationsbistand, hjælp til etablering, sygeforsikring, transport af erhvervsudstyr m.v.).

(Lovforslag nr. L 41).

Med lovforslaget ønskes det at forbedre støtte til udlændinge, som gerne vil vende tilbage til hjemlandet, selv om de har opholdstilladelse i Danmark. Samtidig ønskes det at støtte udlændinge, som har haft opholdstilladelse her i landet, f.eks. som flygtninge, og som på grund af ændringer i hjemlandet ikke længere har behov for beskyttelse, således at de med værdighed og økonomisk sikkerhed kan vende tilbage og genetablere sig i deres hjemland.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

Udlændinge, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 65 år, og opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 55 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, skal som alternativ til den gældende tidsbegrænsede ydelse kunne ydes en livslang, månedlig reintegrationsbistand, som svarer til 80 pct. af den eksisterende reintegrationsbistand, der ydes i 5 år.

Hjælp til etablering i hjemlandet – som i dag udgør 20.318 kr. pr. person, der fyldt 18 år – skal forhøjes til 25.000 kr. (ydelsen for børn foreslås forhøjet fra 6.773 kr. til 8.000 kr.). Samtidig ændres udbetalingsreglerne, således at der ved udrejsen kun udbetales 15.000 kr. pr. person (5.000 kr. til børn). Den resterende del af hjælpen udbetales først efter fortrydelsesfristens udløb (for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2) eller 12 måneder efter udrejsen af Danmark (for andre udlændinge).

Der skal indføres et loft på 15.000 kr. for dækning af udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet.

Kommunalbestyrelsen skal i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år kunne beslutte at udbetale et beløb på 5.000 kr. efter fortrydelsesfristens udløb, så udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling, og der skal indføres hjemmel for, at der kan ydes hjælp til nødvendige hjælpemidler og vaccination.

Støtte efter repatrieringsloven skal kunne søges, indtil udrejsefristen er udløbet.

Den Sociale Sikringsstyrelse skal forestå udbetaling af reintegrationsbistand og i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand.